

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๔๙๖/๒๕๕๘
คำสั่งที่ ๗๐ /๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง นางสุณีย์ สงสมอ

ผู้ฟ้องคดี

- สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ ๑
- เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ ๒
- คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ ๓
- สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๔
- ปฏิรูปที่ดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๕
- คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๖
- นางนิภา สงสมอ ที่ ๗

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๒/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช)

/คดีนี้...

สำเนาถูกต้อง

นางสาวรัชฎา สุวรรณรังษี
(นางสาวรัชฎา สุวรรณรังษี)
พนักงานคดีปกครองลงนามเวลา

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ท้องที่ตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเป็นมารดาของนายสหพงษ์ สงสมอ ผู้ตาย โดยนายสหพงษ์ เป็นผู้ได้รับสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข) สารบัญญัติทะเบียนที่ดิน เลขที่ ๗๒๒๓ เล่ม ๗๓ หน้า ๒๓ ตำแหน่งที่ดินแปลงเลขที่ ๒ ระบุว่า ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๗๑๕๑ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ๒ งาน ๕๗ ตารางวา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีไปตรวจสอบการถือสิทธิในที่ดินของนายสหพงษ์กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทำให้ทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการโอนที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข แปลงดังกล่าวของนายสหพงษ์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ภริยานายสหพงษ์ ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดกของนายสหพงษ์ ตามคำสั่งศาลจังหวัดไชยา คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๓/๒๕๕๕ แต่เพียงผู้เดียว โดยการขัดขวางของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการโอนและการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะมารดาและเป็นทายาทโดยธรรมของนายสหพงษ์ เจ้ามรดก มีสิทธิในการรับมรดกสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมของนายสหพงษ์ เจ้ามรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๓๐ วรรคสอง และตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓๙ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ว่า องค์การของรัฐบาลจะอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งเป็นการขัดหรือแย้ง หรือเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โอนที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข แปลงดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ แต่เพียงผู้เดียว เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสิทธิ และเป็นการจำกัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการรับมรดกสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมของนายสหพงษ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จดทะเบียนโอนสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข ตำแหน่งที่ดินแปลงเลขที่ ๒ ไร่ ๖ งาน ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๗๑๕๑ สารบัญญัติทะเบียนที่ดิน เลขที่ ๗๒๒๓ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีชื่อนายสหพงษ์ สงสมอ เจ้ามรดก เป็นผู้ถือสิทธิ โดยระบุชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับโอนสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินลงในหนังสือรับมอบที่ดินแปลงดังกล่าวตามส่วน

๓. เพิกถอนการจดทะเบียนการตกทอดมรดกที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข ตำแหน่งที่ดินแปลงเลขที่ ๒ ไร่ ๖ งาน ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๗๑๕๑ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องพร้อมคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลปกครองชั้นต้น กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยระงับหรือห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ไปใช้ หรือโอน และการตกทอดทางมรดกสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในที่ดินแปลงอื่นใด ซึ่งมีชื่อนายสหพงษ์ เป็นผู้ถือสิทธิให้แก่บุคคลใดๆ หรือสถาบันเกษตรกร หรือสถาบันอื่นใดไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชี้แจงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นผู้ถือกรรมสิทธิในที่ดินแปลงพิพาทตามมาตรา ๓๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ คัดเลือกนายสหพงษ์ สงสมอ เป็นผู้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข) สารบัญญัติทะเบียนที่ดิน เลขที่ ๗๒๒๓ เล่ม ๗๓ หน้า ๒๓ ให้แก่นายสหพงษ์ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน

/๒๕๓๓...

๒๕๓๓ ถือว่าการได้รับคัดเลือกและการได้รับ ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข ดังกล่าวเป็นสิทธิ ตามขั้นตอนที่ ๑ ซึ่งเกษตรกรมีสิทธิเข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามที่ได้รับอนุญาต แต่กรรมสิทธิในที่ดินยังเป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น สิทธิในการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ตาม ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข จึงเป็นสิทธิเฉพาะตัวและสิ้นสุดเมื่อตาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาจนำที่ดินแปลงพิพาทไปจัดให้แก่เกษตรกรตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิ ได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ และหลักเกณฑ์การโอน และการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ สำหรับที่ดินแปลงพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ซึ่งเป็นภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายสหพงษ์ยื่นคำขอ ที่ ๙๓๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอรับมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ ในที่ดินแปลงพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบและพิจารณาคำขอดังกล่าว รวมทั้ง พิจารณาการสอบสวนสิทธิตามแบบสอบสวนสิทธิ (ส.ป.ก. ๔ - ๒๔ ข) ซึ่งผู้ปกครองท้องที่ รับรองการถือครองและทำประโยชน์ พร้อมรับรองว่าเป็นเกษตรกรที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามระเบียบหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงอนุญาตให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นผู้รับมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะฟ้องคดี รวมสองข้อหา คือ ข้อหาที่หนึ่ง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการโอนและ การตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษา เพิกถอนมติดังกล่าว เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเพียงแนวปฏิบัติให้เจ้าหน้าที่ ถือปฏิบัติในการพิจารณาการโอนสิทธิและตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ ในที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน

/เพื่อเกษตรกร...

เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ และมติดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากมติดังกล่าวที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อหาที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โอนที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข) แปลงเลขที่ ๒ ระวัง ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๗๑๕๑ สารบัญญัติทะเบียนที่ดิน เลขที่ ๗๒๒๓ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีชื่อนายสหพงษ์เป็นผู้ถือสิทธิให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ แต่เพียงผู้เดียวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนรายการจดทะเบียนการตกทอดทางมรดก เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จดทะเบียนโอนสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินแปลงพิพาทโดยระบุชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับโอนสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินลงในหนังสือรับมอบที่ดินแปลงพิพาทตามส่วน กรณีจึงเป็นการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดียอมมีสิทธิฟ้องเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งที่พิพาท แต่ไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งและไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สอง ในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไว้พิจารณา และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งไว้พิจารณา จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องบางข้อหา และผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา ความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นหน่วยงานทางปกครองส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามคำนิยามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงตกอยู่ภายใต้เงื่อนไข

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกหนังสือเวียน ที่ กษ ๑๒๐๕/ว ๗๒ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๕ มีลักษณะเป็นการสั่งการให้หน่วยงาน ทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาโอนสิทธิและ ตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตาม พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีลักษณะเป็นอำนาจผูกพัน หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกคำสั่ง หากมีข้อเท็จจริงตามหนังสือเวียน และมติดังกล่าว ต้องตัดสินใจไปตามหนังสือเวียนและมตินั้น จะเลือกกระทำไปตามที่ตน เห็นว่าเหมาะสมกว่าไม่ได้ อันเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การโอนสิทธิและตกทอดทางมรดก สิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งมีผล บังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ จึงมีลักษณะเป็นกฎตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดี และขัดต่อหลักนิติรัฐ เนื่องจากการใช้อำนาจนอกรอบที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากกฎดังกล่าว จึงมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นรับคำฟ้อง ข้อหาที่หนึ่งและรับคำฟ้องข้อหาที่สองในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไว้พิจารณา และมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอวิธีการชั่วคราว ก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า กฎ หมายควาามว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใด

/เป็นการเฉพาะ...

เป็นการเฉพาะ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้น การกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญา ทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือ บรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนด ในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินในท้องที่ตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเป็นมารดาของนายสหพงษ์ สงสมอ ผู้ตาย โดยนายสหพงษ์เป็นผู้ได้รับสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ตามหนังสืออนุญาตให้เข้า ทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข) แปลงเลขที่ ๒ ระบุว่า ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๗๑๕๑ สารบัญญัติทะเบียนที่ดิน เลขที่ ๗๒๒๓ เล่ม ๗๓ หน้า ๒๓ เนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ๒ งาน ๕๗ ตารางวา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการโอนที่ดิน ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข แปลงดังกล่าวของนายสหพงษ์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ภริยานายสหพงษ์ ซึ่งเป็นผู้จัดการ มรดกของนายสหพงษ์ ตามคำสั่งศาลจังหวัดไชยา คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๓/๒๕๕๕ แต่เพียงผู้เดียว โดยใช้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ ในการพิจารณาการโอนและการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ อันเป็นการกระทำ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองเพิกถอนมติดังกล่าว กรณีจึงเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ ศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และเมื่อพิจารณามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการ ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการ พิจารณาการโอนและการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ แล้วเห็นว่า มติดังกล่าว เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดหลักเกณฑ์การจัดที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์

/ในกรณีที่...

ในกรณีที่เกษตรกรผู้ได้รับสิทธิการเช่าทำประโยชน์ในที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมถึงแก่ความตาย อันเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การโอนและการตกทอด ทางมรดกสิทธิการเช่าทำประโยชน์ในที่ดินนั้นให้แก่บุคคลใดบ้าง รวมทั้งกำหนดให้ปฏิรูป ที่ดินจังหวัดหรือคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจในการ พิจารณานุมัติการโอนและการตกทอดทางมรดกสิทธิการเช่าทำประโยชน์ในที่ดิน ให้แก่บุคคลที่จะเป็นผู้ได้รับสิทธิการเช่าทำประโยชน์ในที่ดินแทนเกษตรกรที่ถึงแก่ความตาย ดังนั้น มติดังกล่าวจึงเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์การพิจารณาให้สิทธิแก่ผู้รับมรดกสิทธิ การเช่าทำประโยชน์ของเกษตรกรที่ได้รับสิทธิการเช่าทำประโยชน์ที่ดินจากการปฏิรูปที่ดิน ของผู้ถึงแก่ความตายทุกราย โดยมีได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่บุคคลใดเป็นการเฉพาะ หลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นกฎตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่จะมีสิทธิฟ้อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้นั้น ต้องเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะ เดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด ของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี และการแก้ไข หรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายนั้น ต้องมีคำบังคับของศาลตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) โดยการสั่งให้เพิกถอนกฎ คำสั่ง หรือห้ามการกระทำอื่นใดของหน่วยงาน ทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีทั้งหมดหรือบางส่วน และมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมาย กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังกล่าวและได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด นอกจากนี้ มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า การฟ้องคดีต่อศาลปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอ

/ต่อหน่วยงาน...

ต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็น คำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ เป็นอย่างอื่น เมื่อปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมและเป็นมารดาของนายสหพงษ์ สงสมมอ ผู้ตาย และเห็นว่าการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการโอนที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข แปลงดังกล่าวของนายสหพงษ์ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เพียงผู้เดียว โดยการใช้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการพิจารณา การโอนและการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ กรณียอมถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โอนที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข แปลงดังกล่าวให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ หรือจะได้รับดังกล่าวต้องมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยการสั่งให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการพิจารณา การโอนและการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครอง และโดยที่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวมีสภาพเป็นกฎ ซึ่งไม่มีกฎหมาย กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถนำคำฟ้องมาฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือ ควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจสอบการถือสิทธิ ในที่ดินของนายสหพงษ์กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ทำให้ทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ดำเนินการโอนมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าว ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ แต่เพียงผู้เดียว ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้ หรือควรรู้ถึงหลักเกณฑ์ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการโอนและ

/การตกทอด...

การตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ ในวันดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลปกครองชั้นต้นในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ว่า หนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๕/ว ๗๒ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาการโอนและการตกทอด ทางมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้หน่วยงาน ทางปกครองและเจ้าหน้าที่รัฐยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาซึ่งมีผลบังคับ เป็นการทั่วไป และมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของผู้ฟ้องคดี จึงฟังขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โอนที่ดิน ตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข) แปลงเลขที่ ๒ ระวัง ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๗๑๕๑ สารบัญทะเบียนที่ดิน เลขที่ ๗๒๒๓ เล่ม ๓ หน้า ๒๓ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีชื่อนายสหพงษ์เป็นผู้ถือสิทธิให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ แต่เพียงผู้เดียว โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอน รายการจดทะเบียนการตกทอดทางมรดกดังกล่าว และให้จดทะเบียนโอนสิทธิการเช่าหรือ เช่าที่ดินแปลงพิพาทโดยระบุชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับโอนสิทธิการเช่าหรือเช่าที่ดินลงในหนังสือ รับมอบที่ดินแปลงพิพาทตามส่วน นั้น เห็นว่า เป็นกรณีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดียอมมีสิทธิฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีในกรณีพิพาทดังกล่าวได้เฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่พิพาทในคดีนี้ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่ง แต่ไม่มีสิทธิฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นหน่วยงานทางปกครองและเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ตามคำนิยามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น จึงตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๘ ซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ฟ้อง ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘

/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และในส่วนที่ไม่รับคำฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

จึงมีคำสั่งแก้คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ในส่วนที่ฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไว้พิจารณาและดำเนินกระบวนการพิจารณาตามรูปคดีต่อไป นอกจากนี้ก็แก้ให้เป็นไปตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

M. P.

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรารุช ศิริฤทธิ์วัฒนา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มั่นศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

P. S.

อำนาจคดี

รัชฎา สุวรรณโรจน์
(นางสาวรัชฎา สุวรรณโรจน์)
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

